

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر لورازیام خوارکی بعنوان پیش دارو بر کاهش استفراغ پس از عمل بیمارانی که با بیهوشی عمومی تحت جراحی کاتاراکت قرار میگیرند، در یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام گرفته است. واحدهای مورد پژوهش تعداد ۸۰ نفر از بینمارانی بوده اند که با تشخیص پزشک و به علل مختلف (پیری، مادرزادی، ضربه ای، بیماریهای سیستمیک و سمی) دچار کدورت عدسی شده اند و جهت عمل جراحی بستری گردیده اند و از طریق نمونه گیری تصادفی در طول سه ماه مورد بررسی قرار گرفته اند. از این تعداد ۴۰ نفر در گروه مورد و چهل نفر دیگر در گروه شاهد قرار داشته اند. به گروه مورد پیش داروی خوارکی لورازیام به میزان به میکروگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن همراه با مقدار بسیار کمی آب (۱۰ سی سی) نیم ساعت قبل از شروع بیهوشی داده شدو گروه شاهد پیش دارو دریافت نکرد. سپس دو گروه در طی دو مرحله بعد از عمل، مرحله اولیه (دو ساعت بعد از خاتمه بیهوشی) و مرحله تاخیری (۲۴ ساعت بعد از خاتمه بیهوشی) مورد بررسی قرار گرفته اند. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش برگه چک لیست بود که از طریق مشاهده، مصاحبه و اطلاعات موجود در پرونده، در طی دو نوبت قبل و بعد از بیهوشی تکمیل گردید. یافته های این پژوهش در ۲۰ جدول خلاصه شده اند. جهت حصول به نتایج پژوهش از آزمون کای دو و کوکران استفاده شد. نتایج پژوهش اولین فرضیه پژوهش را حمایت نکرد. در مورد دومین فرضیه پژوهش نتایج حاصل از پژوهش آن را حمایت نموده و میتوان نتیجه گیری کرد که پیشداروی خوارکی لورازیام بر کاهش استفراغ مرحله تاخیری موثر میباشد. آزمون آماری کای دو اختلاف معنی داری را بین دو گروه مورد و شاهد نشان میدهد. (p < 0.001)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۵

نویسندها:

فرشته سلمانی

شهرلا خاکزاد

منیزه قابلجو

پرویز کمالی

خلاصه مقاله:

این پژوهش، یک مطالعه نیمه تحریکی است که به منظور بررسی اثر لورازیام خوارکی بر کاهش استفراغ پس از عمل بیمارانی که با بیهوشی عمومی تحت جراحی کاتاراکت قرار میگیرند در یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام گرفته است. واحدهای مورد پژوهش تعداد ۸۰ نفر از بینمارانی بوده اند که با تشخیص پزشک و به علل مختلف (پیری، مادرزادی، ضربه ای، بیماریهای سیستمیک و سمی) دچار کدورت عدسی شده اند و جهت عمل جراحی بستری گردیده اند و از طریق نمونه گیری تصادفی در طول سه ماه مورد بررسی قرار گرفته اند. از این تعداد ۴۰ نفر در گروه مورد و چهل نفر دیگر در گروه شاهد قرار داشته اند. به گروه مورد پیش داروی خوارکی لورازیام به میزان به میکروگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن همراه با مقدار بسیار کمی آب (۱۰ سی سی) نیم ساعت قبل از شروع بیهوشی داده شدو گروه شاهد پیش دارو دریافت نکرد. سپس دو گروه در طی دو مرحله بعد از عمل، مرحله اولیه (دو ساعت بعد از خاتمه بیهوشی) و مرحله تاخیری (۲۴ ساعت بعد از خاتمه بیهوشی) مورد بررسی قرار گرفته اند. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش برگه چک لیست بود که از طریق مشاهده، مصاحبه و اطلاعات موجود در پرونده، در طی دو نوبت قبل و بعد از بیهوشی تکمیل گردید. یافته های این پژوهش در ۲۰ جدول خلاصه شده اند. جهت حصول به نتایج پژوهش از آزمون کای دو و کوکران استفاده شد. نتایج پژوهش اولین فرضیه پژوهش را حمایت نکرد. در مورد دومین فرضیه پژوهش نتایج حاصل از پژوهش آن را حمایت نموده و میتوان نتیجه گیری کرد که پیشداروی خوارکی لورازیام بر کاهش استفراغ مرحله تاخیری موثر میباشد. آزمون آماری کای دو اختلاف معنی داری را بین دو گروه مورد و شاهد نشان میدهد. (p < 0.001)

کلمات کلیدی:

Lorazepam, Premedication, Vomiting General Anesthesia, Cataract

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1714403>
